

(המשך מעמוד 59)

סטרודנטים לא מטופחת. בלי שטיחים, בלי תמונות על הקירות, מלבד הצלומי המיתקנים להתפלה באילת. עם ארון ספרים ובו תלמוד מידרש-רבא, מכוסה בעטיפת ניילון, שולחן מורמיקה, ועליו שני תמוחי עץ, בננה אחת וחלב-שמנת.

זרחין עצמו העדיף לנהל את השיחה בעמידה. הוא לא ישב אף לא פעם אחת, והוא - יש להדגיש - בן 88. ליד השולחן, אצל החלון, היה פתוח עיתון-הבוקר. זרחין לא מפסיק להתעדכן. טלוויזיה לא היתה בחדר.

במשך שתיים עמד האיש, שמחשבתו בהירה ומוחו צלול, ושפך את ליבו לפני. הראיון התנהל יותר במתכונת של מונולוג. כמינהגם של אנשים קשישים. קל לו לזרחין לדבר יותר מאשר להקשיב. קצרה רווח מלהסביר את פרטיהם הטכניים של הפנטים שלו, וכשהוא נכנס לשונוג של הרצאה, קשה מאוד לעצור אותו.

שתיים עמד האיש הקטן וקרע את ליבו. איש המאמין בכל לבו כי המצאותיו משוללות לפתור את בעיות האנרגיה והמים של מדינת-ישראל, והמדבר לכותל כבר 30 שנים ויותר.

מלבד זאת אין הוא מבין מדוע לא

לדבריו, ממשלת-ישראל לא קיבלה עד היום. הושג הסכם-פשרה. הוא מקבל משכורת מן המדינה על המצאותיו. נשאלת השאלה: אם אומנם המצאותיו בנות-ביצוע - מדוע, באמת, אין מממשים אותם?

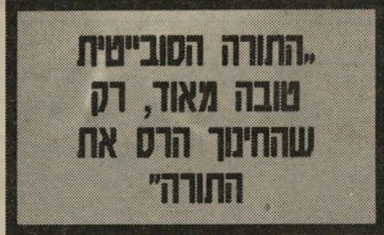
מר זרחין, על מה נזעקת הפעם?

30 שנה אני נאבק שאנחנו נהיה עצמאיים ואף אחר לא שומע לי. 30 שנה: אף אחד לא קורא את ההיסטוריה של הטכניקה. מי גילה את החשמל? גלבני, שהיה ביולוג. גלבני לקח מולג מעצם והיא נשברה לו, אז הוא הלך למיטבח, לקח מולג מברזל ונעץ אותו ברגל של צפרדע ופיתאום ראה שהרגל מתכווצת. נו, צריך להיות גלבני בשביל לשים לב. הרי אלפים ראו את זה לפניו. נו, התחיל גלבני לחקור ולחפש, וגילה חשמל. ותגיד לי בבקשה, איך היינו אנחנו חיים היום בלי חשמל?

30 שנה אתה נלחם כדי שיכירו ברעיון התפלת המים ושום דבר לא זז. איך זה שאינך מרים ידיים?

שאי ארים ידיים? הרי כל אחד היה צריך לדעת על התפלת המים, זה לא רעיון שלי, יש לזה רמז במידרש. בתורה כתוב בשירת-הים: "קפאו תהומות מים". מה אומר המידרש?

מדוע אסרו אותך? מצאו אצלי תוכנית. למען ציון לא אחשה". כך קראתי לתוכנית שכניתי אותה בראשי התיבות של המישפט הזה ל"צ-א. א. עשיתי תוכנית איך לעשות מתכת מגנוזיום. בין התלמידים שלי היו בחוריישיבה של הארץ-קודר ואז הם קראו לי לחקירה ושאלו אותי מה זה ל"צ-א. אמרתי להם שאלה ראשי-התיבות של התוכנית שלי. אמרו לי: מה אתה מספר מעשיה זה

ראשי-תיבות של. למען ציון לא אחשה". לא יצאתי להכחיש. לא היתה ברירה אלא להודות. אחרי שהבנתי שבין הסטרודנטים שלי היה פרובוקטור שגילה להם. אני יודע מי זה היה. אני יכול לעשות איתו חשבון היום? הוא כבר מת.

מי זה היה? אגלה לך את שמו הרוסי. לא אגלה לך את השם העברי שבחר לו אחרי שעלה ארצה. קראו לו ברוסיה ברוקה רוצ'קה. הוא היה סופר שהיה מבאי ביתי ואני חושב שהוא הלשין. אף אחד לא יכול היה לדעת את ראשי-התיבות האלה. הוא נתן לי גם את המילון העבריי-רוסי. אחרי-כך הוא קיבל רשות לעלות לארץ. פה הוא שינה את השם ומת. אני לא רוצה לעשות איתו חשבון. בולופלסקי מאלנבי, שהיה מוכר ספרים רוסיים, אמר לי יום אחד: אתה יודע מי פה? הסופר ברוקא רוצ'קא פה, הוא בא אצלי לקנות ספרים. לקחתי את המען, הלכתי אצלו, ראה אותי וסגר את הדלת.

במשך השנים הגשת הצעותי יעיל בענייני ביטחון. האם הן התקבלו? היה לי קשר עם רפול, איך שמו, איתן. ראיתי שעוסק בנגרות. כתבתי לו שאני מייצע לו לבנות את המנוע-רוח, כדי לקבל אנרגיה, אבל הוא לא ענה. אחרי-כך הסבירו לי שיש לו כעס עלי, כי כעיתון אחד כתבו שרפול ביקר אצלי ושלח לפה קצין שיברוק את הרעיון.

ומה קרה אחרי שהקצין ורפול ביקרו אצליך?

נו, הקצין, כמו כולם, רוצה כרטיס טיסה לחוץ-לארץ, אז הוא נסע לברוק את המנוע-רוח בחוץ-לארץ והשאיר לי שתי כנפיים שעשו לי מתנה בסאראפנר.

ובעת יש לצבא מנוע-רוח? כן, הביאו מנוע-רוח, אבל זה לא מנוע-רוח שלי, בעולם אין מנוע-רוח כמו שלי. רק שניים בישראל.

ביצע עובד מנוע-הרוח? המנוע-רוח מיועד לקבל אנרגיה מהרוח. כדי להסביר לך איך זה עובד צריך לכתוב ספר. יש לי תוכנית על 31 עמודים. העמדת את המנוע-רוח על גג מכון ויצמן לפני 30 שנה. הוא עמד שם שנתיים.

מדוע הורידו אותך? מפני שבמכון-ויצמן לא אוהבים מהגרים סובייטים. בארץ חושבים שהסובייטים זה בלוף. בינתיים הסובייטים כובשים את העולם מפני שהעולם כולו שוטים. אני לא קומוניסט, אבל אני אומר לך שהם יכבוש את העולם וישחררו אותו. ישחררו את העולם?

כן. ברומה למה שהאנרכיסטים רוצים. העולם יהיה חסר גבולות. עכשיו לא מדברים, אבל כשהייתי צעיר דיברו על זה הרבה. התורה הסובייטית טובה מאוד. מובן שהם לא הביאו בחשבון את החינוך שהירוס את התורה. כל התרבות המערבית אינה שווה פרוטה. הרדיו מכריח אותי לשמוע כדורגל, לשמוע שזה הרג את זה וזה אסר את זה, וכך וכך אנשים הרגו זה את זה. וזהו תרבות? אני לא מכיר בתרבות הזו. אני מכיר תרבות אחרת. תראי אליה ניוון הגיעה החברה המערבית, תראי את הכדורגל. במקום לעשות ספורט מסתכלים על ספורט. אני לא מכיר תרבות הזו!

באיזו תרבות אתה מוכיר? בתרבות היהודית, שבה אדם צריך להיות שמו רציני. אני לא נגר ספורט. אני עצמי עושה התעמלות, אבל לראות איך אחרים עושים התעמלות, זה ריקנות זו לא תרבות!

מדוע, לדעתך, מדעני "מבוכ" וייצמן מתנגדים למדע הסובייטי?

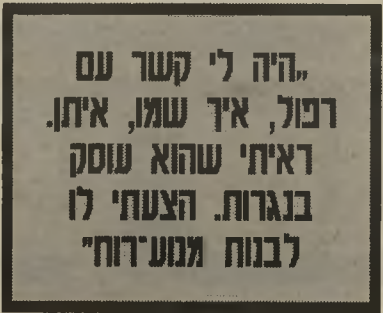
מדוע? בלנינגרד היה לי מורה בשם פוליאגר, אני חושב שהוא היה יהודי, אבל הוא אמר שלי. הוא ידע 22 שפות. הוא הסביר לי שהמושג "שינאת-חינם" נמצא רק אצל יהודים. כיידיש

זרחין ואשתו (1943) כואב לי שהם לא שומעים לי. אפשר להציל את החיילים!

בניישראל הלכו במידבר, קפאו תהומות מים וכשהפשיחו המים, היו להם מישטיה מתוקים. כך שאת רואה - המקור לא שלי. שאני ארים ידיים? אני לא ארים ידיים. אני רוצה שיבינו שהתפלת מים-הים חשובה לנו כמו אוויר לנשימה. אתה נחשב ממציא. ביצע מומ?

צריך להבין שלא כל אחד יכול לפתור בעיה, ואני - לא בשביל להתגאות - יכול להגיד שאני תציגי לי בעיה, למרות שזה לא המיקצוע שלי, אני יכול למצוא לה פיתרון. את שואלת

איתי איך באה ההמצאה, אני לא שוכח במיטה וחושב. אני עובד על הפיתרון. ככרית-המועצות, כשהיתה נוצרת בעיה, הייתי מקבל מכתב - הנה יש בעיה, תתור. שם פחדתי שאם אשגה בפיתרון הבעיה יכניסו אותי ללאגרא. את יודעת מה זה לאגרא? לאגרא זה בית-אסורים. ואת יודעת שאני כבר הייתי חמש שנים בבית-האסורים. חמישה מיליון איש היו בלאגר שלי. המנהל של הלאגרא היה אומר לי: הטריטוריה שלי פי שלוש יותר גדולה מצרפת ויש לי יותר סמכויות מהפרידנט של צרפת.

אומרים: "שינאס חינם" כאף שפה אחרת. כאלה שאני מכיר, אין המינוח הזה. בגלל זה המדענים של מכון-ויצמן שונאים את המדע הסובייטי שינאת-חינם.

בזמננו תבעת את המדינה על חמישה מיליון לירות. מה קרה למישפט ההוא?

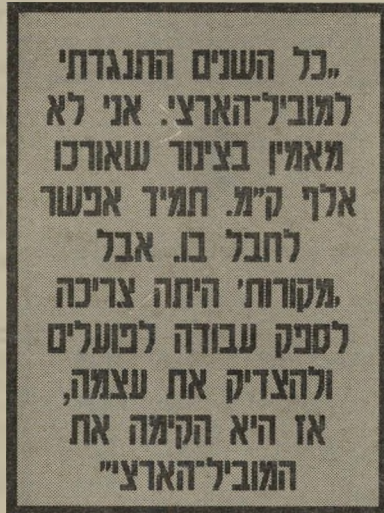
התכתבתי עם בדיגוריו על נושא המישפט בארץ. טענתי נגדו שזה לא בסדר שהמישפט בארץ הוא לא עיברי. הוא כתב לי מיכתבים בכתב ידו. הוא לא רצה שהכתבנית תרע על מה אנחנו מדברים. המיכתבים הם העדים הרוממים שלי. יש לי עדים רוממים לכל דבר. יש פה תיקים עם עדים רוממים, וכשאני מדבר על בדיגוריו אני מיידי מציג עד רומם - מיכתב שלו.

כתבתי לבדיגוריו שכל החוק במדינה הוא תערוכת. אין לכם מישפט. אספתם מכולם ולא לקחתם את המישפט העיברי שלנו, את הקונסטיטוציה של חורב, שם אתה מוצא הכל. הפוך בה והפוך בה רכולה בה וממנה לא תווע, שאין לך מידה טובה ממנה. נו, אז היו לי מישפטים שהכריחו אותי להשתתף בהם בצורה זו או אחרת נגד רצוני. והקימו את הוועד למען זרחין, אבל הוועד הזה כבר לא מועיל. כולם כבר בגיל שלי. אולי אני אפילו יותר זקן מכולם. בראש הוועד היה עומד פרופסור שפרינצק שתומך בי, בהשפעת אביו המנוח שהיה יושב-ראש הכנסת. איש מסכן, הוא היה נרדף והכל שינאת-חינם. זו המכה של עסישראל. כל אחד שונא את השני סתם.

ומה עם המישפט?

יש לי הסכם עם הממשלה על התפלת המים, שם כתוב במפורש שהממשלה מתחייבת לעשות הכל בלי מומחים, על פי הוראותיי. אני טוען שלכל המצאה אחראי הממציא, כי הוא הראשון שהביא אותה לעולם.

אז לקחו מומחים ובאו פרופסורים, ובמקום להגיד שאינם מבינים, התחילו לעשות את עצמם

מבינים בהתפלת מים. איך אומר קוהלת - אלוהים עשה את הבניארם ישר והם חיפשו חשבונות רבים. נו, הביאו מומחים, נכנסתי לסרלין, שהיה סגני-יושב-ראש הכנסת וגם עורך-דין, וביקשתי שיעשה פשרה ביני ובין הממשלה, כי לא האמנתי במישפטים.

לפי ההסכם הייתי צריך לקבל בשביל התפלת מים-הים באילת חמישה מיליון לירות, מפני שהייתי צריך לקבל מכל השקעה 7 אחוז דיבדנדה ר2 אחוז בשביל המצאות אחרות. את יודעת שיש לי 20 פטנטים. נו, כשהפעילו את אילת והאוכלוסיה התחילה לקבל מים מהים, הייתי צריך לקבל כסף והם משכו אותי. באתי לסרלין, שמסר אותי לאלחנני, שדרש שאתן לו ייפוי-כח והגיש מישפט, ודווקא כאן פסקו שאני צודק. אבל מישרד הפיתוח ומקורות התרגונו שפירסמתי שהמוביל-הארצי הוא בכיה לרורות, והחליטו ללכת איתי בכוח.

ואני לא צודק? הנה התקלקלה משאבה. אין מים. תמיד טענתי שבסופו של דבר, המחילים יפוצצו את המוביל, ואני מאמין שמישהו חיבל במוביל. זה לא יכול להיות שפיתאום כל המוביל יצאו מכלל שימוש. אני לא מאמין להם כלום. יש להם סודות. תמיד טענתי שאי-אפשר לשמור על 1000 ק"מ צינון. כל פטנט שלי אפשר להפעיל מנוע-רוח, לא צריך דלק כי יש כל יום בריות ואין בארץ נקודה שמרוחקת מהים יותר מ25 קילומטר.

טענתי שצריך להקים 1000 יחידות, שיעברו בכל מיקרה בלי כוח-אדם. אבל הם לא רצו. ראשית חוכמה הם צריכים לתת עבודה לפועלים, וצריך לבנות. המים עולים למדינה יותר מרוב